

поздрава и [ще ти] явя за жалост[т]а, която припълни сърцата ни, като ходихми на Котел и видехме, че нямаше депеша, която са беше обещал, че до една нидела ще ни проводиш от Болград. Ще са мола батко, побързайте по-скоро да ни проводите писма, [за]щото са много грижим за Вас. И ако обичате да чюети новини[те] от нашенско, [тук] освен болест³⁶⁻¹, друго нещо нема. Щом са разбол[е]и человек, освен Бога друг никой не можи да им помогни. Дохожда и Планински, но нема помощ на тая болас[т], [която] изреди селото, доди и в нашета мах[а]ла. Умре Василица Галунска¹⁰¹, която я знаети много добре, чичю Димитар дедов Вичов умре, Саву Божилов, Пена Димчова, умре [и] бати Цоню Лелин и колко[то] да ти пиша за умрели[те], не мога ти [ги] описа, [за]щото са безчет. И гробищата ги приместиха отвън селуто, при Постоловити водиници.¹⁰² Дано има нещо помощ, но ние сми до тос чяс живо и здраво и са молим на Бога да подари добро здравие и на Вас. И Данаилчу¹⁰³ много голяма жалба ни дава кога[то] го питами кадеи вуйчо ти, той ни води за ръка при по[р]трети ти, а дума с пръстенци: ей вуйчо, ей була, ей Къниту¹⁰⁴ и тази е лела Ганка.¹⁰⁵ Да го видиш какъв добър мъш ще стани. Пей солдашки песни и [в]се ма пита: Лело! Кога ша доди Къниту вуйчову, да го видим.

Жеравна, 1878 год.

Ноемврий 21-я

Едноутробна ми сестрице Ганке!

Като не мислихми да закаснейте до толкози с отговорението си, понеже не можим да знаем по коя причина е това, батку ако е на работа, но Вие дали немати благоприятно време да ни отговорите - за спокойствие - щото денонощно си мислим за Вас. Ако и да мисла да продължавам писменити си разговори, но за сига нямам време зато[ва] ви мола да бъдиш благодарна и с тези ми [на]бързо начертани редовци, че кога[то] приемна писмо от Вас, тогас ще ти пиша по-нап-ространи.

За сега ще приемнити поздравление от банка, от мама, от какини, от мена, от Стефа[на], от Еовка, от Пенка, от свака Ге[о]рга. Данаилчиту винаги плачи за тебе. Да целуниш Кънчиту и буля от наша страна. Поздравети батка Дойна, поздравете батко ви и буля от бата До[й]на (и батку да ни пиши), той старец още са вliche без съпруга из Жеравна.

В надежда за отговор съм Ваша систра Люца Димитрова Стоянова.

Любезней мой чадо Въсил, сердечно ви поздравля[ва]м, [и] първата ни снаха и Кънчиту, и Дойна, и сватови и проч[ие], кату ви испроводихми добре. И приехми от Рухчук писмо и три пола.³⁶⁻² И тай са надеями пак за скору от Болград да ви расберем как сте престигнали благополучно, пак то немами и до тос час. Мислим и са салт грижим от нейди кой да са подаде да ни зарадва сос писмо, защото и новит[е] сватови не си додаха. Щяха бес друго да додат за свадба[та] до Заговезни, [а] то ги нема и тях до тос час. И тай,